

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 390/2022-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov o návrhu navrhovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej advokátom Mgr. Martinom Berecom, advokátska kancelária, Mostová 2, Bratislava, na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/322/21/K/E z 25. apríla 2022 takto

r o z h o d o l :

Návrh **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh navrhovateľky a skutkový stav veci

1. Navrhovateľka ako bývalá riaditeľka [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] sa návrhom doručeným ústavnému súdu (ďalej len „ústavný súd“) 10. júna 2022 domáha preskúmania opravného rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „výbor“) č. VP/322/21/K/E z 25. apríla 2022 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), ktorým výbor opravil svoje rozhodnutie č. VP/322/21/K z 8. marca 2022 vydané v konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporov záujmov, ktorým podľa čl. 9 ods. 10 písm. c) a čl. 9 ods. 16 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“) uložil navrhovateľke pokutu v sume 6 913,57 eur z dôvodu porušenia povinnosti podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov podľa čl. 8 ústavného zákona v lehote ustanovenej v čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, t. j. do 30 dní po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie, teda do 14. júna 2021. Napadnutým rozhodnutím č. VP/322/21/K/E z 25. apríla 2022 výbor opravil rozhodnutie z 8. marca 2022 tak, že výšku pokuty navrhovateľke za porušenie zmienenej povinnosti

vyrátal a uložil podľa čl. 9 ods. 10 písm. c) a čl. 9 ods. 17 ústavného zákona v celkovej sume 3 399,00 eur.

2. Navrhovateľka podala oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov podľa čl. 8 ústavného zákona 18. júna 2021, t. j. 4 dni po uplynutí týmto zákonom stanovenej lehoty.

II.

Argumentácia navrhovateľky

3. Navrhovateľka sa s napadnutým (opravným) rozhodnutím výboru nestotožňuje. Poukázala na skutočnosť, že mala dlhodobé zdravotné problémy, ktoré vyústili do toho, že sa 31. marca 2021 musela podrobiť operácii, ktorá si vyžiadala následnú liečebnú rehabilitáciu a v mesiaci máj a jún 2021 absolvovala kontrolné vyšetrenia. Okrem toho v júni 2021 podstúpila ďalšie ortopedické vyšetrenia v súvislosti so zranením, ktoré utrpela následkom pádu.

4. Navrhovateľka tvrdí, že nemala v úmysle nepodať príslušné oznámenie podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona, avšak z dôvodu jej dlhodobo pretrvávajúceho nepriaznivého zdravotného stavu sa jej podarilo oznámenie podať až 18. júna 2021. Lehotu zmeškala len o 4 dni, čo by jej nemalo byť dané na ťarchu práve s ohľadom na jej zdravotné ťažkosti.

5. Za predčasné a nerelevantné považuje navrhovateľka tvrdenie výboru, že ňou predložené dôkazy nepredstavovali spôsobilý zásah do povinnosti včasného podania oznámenia z jej strany, a to vzhľadom na obdobia jednotlivých vyšetrení a najmä to, že jediné vyšetrenie počas plynutia predmetnej lehoty bolo uskutočnené 26. mája 2021. Proti tomu argumentuje, že jej problémy pretrvávali dlhšiu dobu a nešlo len o ambulantné vyšetrenia, ale o jej celkový zdravotný stav. Okrem iného užívala lieky na utlmenie bolesti práve počas plynutia predmetnej lehoty a nemyslela na pracovné povinnosti. Aj napriek uvedenému 18. júna 2021 predmetné oznámenie podala, čím si splnila svoju povinnosť.

6. Navrhovateľka by chápala uloženie pokuty v prípade, ak by nepodala predmetné oznámenie vôbec alebo o pol roka neskôr, avšak zmeškanie lehoty bolo len o 4 dni.

7. V tomto prípade je navrhovateľka toho názoru, že si svoju povinnosť splnila a predmetné oznámenie podala a aj keď sa tak stalo o 4 dni neskôr, bolo to z relevantného dôvodu, ktorým bola jej zdravotná situácia. Uvedenú okolnosť bolo potrebné pri rozhodovaní výboru zohľadniť.

8. Navrhovateľka v ďalšom poukazuje na to, že pre účely rozhodnutia výboru bol zo strany [REDAKOVANÉ] opakovane poskytnutý nesprávny údaj jej hrubého príjmu za obdobie výkonu verejnej funkcie. „Nerozumie“, na základe akého podkladu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] vyčíslila sumu jej príjmu za obdobie od 31. marca 2020 do 15. mája 2020 vo výške 8 681,14 eur. S prihliadnutím na jej platový dekrét s uvedenou sumou výslovne nesúhlasí. Na túto nezrovnalosť poukazovala aj vo svojej žiadosti o správne vyčíslenie sumy hrubého príjmu počas výkonu verejnej funkcie.

9. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa navrhovateľka vo svojom návrhu domáha rozhodnutia ústavného súdu, ktorým by uložil výboru povinnosť, aby podľa čl. 9 ods. 13 ústavného zákona konanie zastavil.

III. Predbežné prerokovanie návrhu

10. Podstata návrhu navrhovateľky spočíva v dvoch jej námietkach proti opravnému rozhodnutiu výboru. Prvou je, že výbor neakceptoval dôvod, pre ktorý oznámenie podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona podala oneskorene, a druhou, že výboru oznámený jej príjem ako verejnej funkcionárky nebol správny.

11. Z obsahu napadnutého opravného rozhodnutia (konkrétne z časti relevantnej pre rozhodnutie ústavného súdu o aktuálnom návrhu navrhovateľky) vyplýva, že výbor začal proti navrhovateľke konanie podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona uznesením č. 1072 z 21. septembra 2021. V stanovisku k uzneseniu o začatí konania sa navrhovateľka ospravedlnila za oneskorené podanie oznámenia, ktorého dôvodom boli jej dlhodobé zdravotné problémy, a požiadala výbor o zohľadnenie tejto skutočnosti vo svojom rozhodnutí.

12. Výbor konštatoval, že navrhovateľkou predložené dôkazy nepredstavovali taký zásah do povinnosti podania oznámenia, ktoré by ju „vyviňovali“ z predmetnej povinnosti. Podľa výboru mala navrhovateľka dostatočný časový rozsah na to, aby oznámenie podala riadne a včas.

13. Z vyjadrenia navrhovateľky výbor rezumoval, že ľudsky je síce pochopiteľné, že mala zdravotné problémy, avšak podľa názoru výboru išlo o ústavnoprávne irelevantný argument a o dôvod, ktorý ju nezbavoval povinnosti podať včas oznámenie podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona. Zo spisovej dokumentácie výbor zistil, že jednotlivé lekárske vyšetrenia navrhovateľky boli uskutočnené 31. marca 2021, 1. apríla 2021, 12. apríla 2021 a následné kontrolné a rehabilitačné lekárske úkony od 12. apríla 2021 do 10. mája 2021, t. j. v dňoch, keď navrhovateľke neplynul časový úsek pre podanie oznámenia v zmysle čl. 8 ods. 5 ústavného zákona. Z predloženej dokumentácie výbor tiež zistil, že síce 26. mája 2021, t. j. v časovom období podania predmetného oznámenia, bola navrhovateľka ambulantne liečená, avšak nález potvrdil zlepšenie jej zdravotného stavu s odporúčaním ďalšieho domáceho cvičenia. Následný ambulantný nález zo 17. júna 2021 bol opäť v období, keď navrhovateľke neplynul časový úsek pre podanie dotknutého oznámenia. Výbor uviedol, že sa v konaniach vo veciach ochrany verejného záujmu precízne zamýšľa i nad možnosťou procesnej empatie z dôvodu zdravotných problémov verejných funkcionárov, avšak v prípade navrhovateľky vzhľadom na jednotlivé vyšetrenia a najmä to, že jediné vyšetrenie počas plynutia predmetnej lehoty bolo uskutočnené 26. mája 2021, potrebu takého postupu nenachádzal.

14. Komparáciou odôvodnenia pôvodného rozhodnutia výboru z 8. marca 2022 a opravného rozhodnutia z 25. apríla 2021 ústavný súd zistil, že tou istou argumentáciou bol odôvodnený už výrok rozhodnutia výboru č. VP/322/21/K z 8. marca 2022, ktorým bolo konštatované porušenie povinnosti sťažovateľky ustanovenej v čl. 8 ods. 5 ústavného zákona.

15. Dôvodom, pre ktorý výbor pristúpil k oprave rozhodnutia z 8. marca 2022 bolo, že v písomnom vyhotovení rozhodnutia č. VP/322/21/K z 8. marca 2022 došlo k nesprávnemu stanoveniu výšky pokuty, keď výbor pri jej výpočte vychádzal z chybných informácií o ročnom príjme navrhovateľky ako verejnej funkcionárky. Výbor v tejto otázke pôvodne vychádzal z listu [REDAKOVANÉ], v ktorom jej generálny riaditeľ oznámil, že ročný príjem navrhovateľky za rok 2020 za výkon verejnej funkcie bol v sume 27 654,31 eur. Až po upozornení navrhovateľky generálny riaditeľ [REDAKOVANÉ] v liste č. 037850/2022 z 20. apríla 2022

výboru oznámil, že ročný príjem navrhovateľky z výkonu verejnej funkcie bol vo výške 8 681,14 eur.

16. Výbor sa o tejto skutočnosti dozvedel až po vydaní predmetného rozhodnutia, preto, postupujúc podľa čl. 11a ústavného zákona (podľa ktorého na konanie orgánu uvedeného v čl. 7 ods. 5 podľa čl. 9 až 11 sa primerane použijú ustanovenia všeobecného predpisu o správnom konaní), použil analógiu upravenú v § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), ktorý umožňuje opraviť chyby v písaní, v počtoch a iné zjavné nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Výbor uviedol, že je správnym orgánom *sui generis*, a pretože došlo k chybe v počtoch – výpočte pokuty, pre právnu perfektnosť rozhodnutia bolo potrebné písomné vyhotovenie rozhodnutia č. VP/322/21/K z 8. marca 2022 opraviť a upovedomiť o tom účastníka konania. Výbor aplikoval § 47 ods. 6 správneho poriadku z dôvodu, že išlo o zjavnú chybu a nesprávnosť, nie obsahovú nesprávnosť, opravou ktorej by sa zmenil zmysel rozhodnutia. Chyba bola zjavná z kontextu rozhodnutia, keďže výška pokuty závisela od splnenia oznamovacej povinnosti povinného orgánu podľa čl. 9 ods. 15 ústavného zákona. Výbor tiež argumentoval, že nešlo o omyl v hodnotení skutkových okolností alebo v právnom posúdení veci, keďže vydanie opravného rozhodnutia sa týkalo len výšky určenej pokuty a okolnosti porušenia povinností verejnou funkcionárkou (navrhovateľkou) neboli týmto opravným rozhodnutím dotknuté. Navyše, ako výbor uviedol, opravné rozhodnutie nekonštituovalo pre verejnú funkcionárku žiadne negatívnejšie následky, naopak, bolo pre ňu z hľadiska uloženej pokuty priaznivejšie ako pôvodné rozhodnutie.

17. Vychádzajúc z takto zistených okolností danej veci, ústavný súd v prvom rade pri predbežnom prerokovaní návrhu skúmal, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,

d) ktorý je neprípustný,

e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,

f) ktorý je podaný oneskorene,

g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

18. Návrh na preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa osobitného zákona je návrhom na začatie konania podľa § 42 ods. 2 písm. v) zákona o ústavnom súde.

19. Podľa čl. 10 ods. 2 prvej vety ústavného zákona dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na Ústavný súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata verejnej funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi.

20. Napadnuté opravné rozhodnutie z 25. apríla 2022 bolo navrhovateľke podľa zistenia ústavného súdu doručené 11. mája 2022. Pôvodné „opravené“ rozhodnutie z 8. marca 2022 jej bolo doručené 19. apríla 2022. Na základe skutkových okolností zistených v tejto veci, z ktorých vyplýva, že o otázke tvoriacej podstatu jednej z kľúčových námietok navrhovateľky v aktuálnom návrhu podanom ústavnému súdu bolo bez akejkoľvek zmeny vyvolanej vydaním opravného rozhodnutia z 25. apríla 2022 rozhodnuté výborom už v pôvodnom rozhodnutí z 8. marca 2022, dospel ústavný súd k záveru, že navrhovateľke začala plynúť 30-dňová lehota na podanie návrhu podľa § 10 ods. 2 ústavného zákona proti časti rozhodnutia týkajúceho sa výroku o porušení povinnosti vyplývajúcej z čl. 8 ods. 5 ústavného zákona od 19. apríla 2022, t. j. od doručenia pôvodného rozhodnutia z 8. marca 2022. Posledným dňom na podanie návrhu ústavnému súdu tak bol 19. máj 2022. Je teda evidentné, že v tejto časti je návrh navrhovateľky podaný po ústavným zákonom stanovenej lehote.

21. Ak navrhovateľka vyvodzovala dodržanie lehoty na podanie návrhu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v tejto časti od doručenia opravného rozhodnutia, s takýmto jej názorom sa ústavný súd nemôže stotožniť.

22. Podstatou opravného rozhodnutia nebola oprava pôvodného rozhodnutia v časti rozhodovania podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona, ale určenie výšky pokuty podľa čl. 9 ods. 10 písm. c) v spojení s čl. 9 ods. 17 ústavného zákona, keď táto bola pôvodne určená na základe nesprávnych údajov postupom podľa čl. 9 ods. 16 ústavného zákona. A aj keď nie je možné vylúčiť, že by opravné rozhodnutie mohlo byť postihnuté nedostatkami odôvodňujúcimi jeho zrušenie podľa § 239 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto nie je vylúčený jeho prieskum postupom podľa čl. 10 ods. 2 až 4 ústavného zákona, je potrebné jednoznačne vysloviť, že lehota na podanie návrhu na preskúmanie plynie pri každom z vydaných rozhodnutí samostatne. Každý návrh na preskúmanie musí smerovať výlučne proti obsahu napádaného rozhodnutia. V dôsledku uplatnenia popísaného postupu je preto vylúčené, aby došlo k obchádzaniu lehoty na napadnutie pôvodného, teda „opravovaného“ rozhodnutia tým, že v lehote na napadnutie opravného uznesenia navrhovateľ (tu navrhovateľka) uplatní námietky smerujúce proti opravovanému rozhodnutiu (pozri IV. ÚS 151/2022).

23. Preto ak sa navrhovateľka návrhom doručeným ústavnému súdu 10. júna 2022 domáhala preskúmania napadnutého opravného rozhodnutia, je jej návrh potrebné považovať vo vzťahu k výroku o porušení povinnosti podľa čl. 8 ods. 5 ústavného zákona za podaný po uplynutí lehoty stanovenej ústavným zákonom, teda oneskorene. V prípade nespokojnosti s vecným posúdením dodržania jej povinností podľa ústavného zákona a s uložením pokuty výborom pre nezlučiteľnosť funkcií mala svoj nesúhlas prejavíť podaním návrhu na ústavnom súde v lehote počítanej od doručenia rozhodnutia z 8. marca 2022 a nespoliehať sa na dodatočnú opravu prípadných nedostatkov na samotnom výbore pre nezlučiteľnosť funkcií. V nadväznosti na prípadnú opravu rozhodnutia potom mohla uvažovať o doplnení už podaného návrhu (I. ÚS 701/2014, IV. ÚS 151/2022). Len v takom prípade by vyvolala prieskum napadnutého rozhodnutia ústavným súdom. Z týchto dôvodov je potrebné návrh navrhovateľky vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu v časti týkajúcej sa rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona ešte v štádiu predbežného prerokovania odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

24. Po vyriešení otázky včasnosti podania návrhu a jeho účinkov mohol ústavný súd pristúpiť k prieskumu opravného rozhodnutia výboru z 25. apríla 2022, ktorého podstata spočívala v oprave sumy navrhovateľke uloženej pokuty. Argumentácia navrhovateľky tkvela v jej nesúhlase s výškou

jej príjmu ako verejnej funkcionárky oznámenej výboru generálnym riaditeľom [REDACTED].

25. Po oboznámení sa s časťou návrhu zodpovedajúcou tejto námietke a s opravným rozhodnutím dospel ústavný súd k záveru, že návrh navrhovateľky nemá náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde v § 43 ods. 1, ktorý ukladá povinnosť návrh odôvodniť a navrhnuť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností.

26. Navrhovateľka v podstate žiadnym ústavnoprávne relevantným spôsobom opravné rozhodnutie priamo nespochybňovala ani nenamietala dôvody jeho vydania. V rámci všeobecnej argumentácie len uviedla, že zo strany [REDACTED] bol opätovne poskytnutý nesprávny údaj jej hrubého príjmu za obdobie výkonu verejnej funkcie a že nerozumie, na základe akého podkladu bola táto suma vyčíslená na 8 681,14 eur za 46 kalendárnych dní od 31. marca 2020 do 15. mája 2020.

27. Navrhovateľka v konaní pred ústavným súdom nepredložila žiadne argumenty ani dôkazy, od ktorých odvíja svoj nesúhlas s výškou jej celkového ročného príjmu oznámenou generálnym riaditeľom [REDACTED]. ňou uvedená argumentácia tak ostala iba v rovine jej tvrdenia (nesúhlasu) bez akéhokoľvek hodnoverného podkladu spôsobilého oznámenú čiastku spochybníť a vyvolať tak adekvátny prieskum napadnutého rozhodnutia ústavným súdom. Navrhovateľka vo svojom návrhu adresovanom ústavnému súdu dokonca ani neuviedla, akú sumu pre výpočet výšky pokuty považuje za správnu, resp. aký príjem v skutočnosti za výkon verejnej funkcie poberala.

28. Vzhľadom na lehotu 60 dní od doručenia návrhu na rozhodnutie ústavného súdu v tomto type konania podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona a § 238 zákona o ústavnom súde by nebolo primerané, aby ústavný súd uvažoval o využití fakultatívnej možnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a teda vyzývať navrhovateľku na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania. Ústavný súd preto rozhodol o odmietnutí návrhu na začatie konania pre nedostatok náležitostí návrhu ustanovených zákonom podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

29. Ústavný súd k tejto námietke navrhovateľky pre úplnosť ešte uvádza, že zatiaľ čo napadnuté rozhodnutie výboru pracuje s hodnotou 8 681,14 eur ako so sumou ročného príjmu navrhovateľky ako verejnej funkcionárky [svedčí o tom aj výpočet výboru, ktorý pre účely čl. 9 ods. 10 písm. c) za mesačný plat navrhovateľky za rok 2020 považoval sumu 723,42 eur, t. j. $8\,681,14 : 12$], navrhovateľka s touto hodnotou nakladá ako so sumou jej hrubého príjmu za obdobie 46 dní, po ktoré verejnú funkciu vykonávala. Z uvedeného rozdielneho prístupu k oznámenej sume mohla podľa názoru ústavného súdu s najväčšou pravdepodobnosťou prameniť navrhovateľkou prezentovaná nespokojnosť – nesúhlas s oznámenou čiastkou.

30. Spôsob (postup), akým k vyrátaniu pokuty výborom došlo, t. j. použitie čl. 9 ods. 17 ústavného zákona, navrhovateľka nespochybnila, preto ústavný súd nemal dôvod tento preskúmať. Rovnako sa ústavný súd nezaoberal „správnosťou“ postupu výboru pri vydávaní opravného rozhodnutia, pretože ani táto skutočnosť nebola predmetom návrhu navrhovateľky.

31. Na záver ústavný súd uvádza, že pre nesplnenie zákonom o ústavnom súde ustanovených náležitostí prichádzalo do úvahy odmietnuť [podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde] návrh navrhovateľky aj ako celku, a to z dôvodu, že v ňom absentuje v zmysle požiadavky § 43

ods. 1 zákona o ústavnom súde uvedenie, vydania akého – právomoci ústavného súdu zodpovedajúceho – rozhodnutia sa navrhovateľka v tomto konaní domáha. V návrhu od ústavného súdu požadovala uložiť výboru povinnosť, aby podľa čl. 9 ods. 13 ústavného zákona konanie zastavil. Z § 239 zákona o ústavnom súde však takáto právomoc ústavnému súdu nevyplýva. Ústavný súd (odhliadnuc od rozhodnutí prijatých pri predbežnom prerokovaní návrhu) buď rozhodnutie výboru uznesením potvrdí (§ 239 ods. 1 zákona o ústavnom súde), alebo ho z dôvodov podľa § 239 ods. 2 zákona o ústavnom súde zruší. Navrhovateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom zrušiť napadnuté rozhodnutie výboru ako jediný v jej prospech vyznievajúci výrok rozhodnutia ústavného súdu nenavrhla.

32. Aj vo vzťahu k tejto skutočnosti platia závery bodu 28 odôvodnenia tohto rozhodnutia.

33. Ústavný súd vzhľadom na námietky navrhovateľky nenašiel ústavne a zákonne relevantný dôvod na prijatie jej návrhu na ďalšie konanie, preto ho pri predbežnom prerokovaní odmietol z už uvedených dôvodov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2022

Miloš Maďar
predseda senátu